

Men lad mig så i øvrigt sige: Som bekendt søgte regeringen i 1994 om at blive optaget i Schengensamarbejdet. Dette blev i 1995 fulgt op af tilsvarende ansøgninger fra Sverige og Finland samt et ønske fra to nordiske ikke-EU-lande, nemlig Norge og Island, om også at blive deltagere i Schengensamarbejdet. Alle de nordiske lande har i den forbindelse tillagt det afgørende betydning, at der etableres en ordning, således at det over 40 år gamle nordiske samarbejde om pas- og kontrolfrihed kan videreføres ved siden af Schengensamarbejdet.

Den fællesnordiske holdning kom til udtryk i en erklæring fra de fem nordiske statsministre i februar 1995, hvori det hedder, at de nordiske lande vil arbejde for medvirken i Schengensamarbejdet. Det skal sikre, at der ikke fremover bliver skabt nye grænsedragninger internt i Norden eller mellem Norden og det øvrige Europa.

På den baggrund er der siden ført forhandlinger med Schengenlandene om de nordiske landes deltagelse. Schengenlandene er altså de 10 lande syd for den danske grænse. Forhandlingerne er nu så langt fremskredne, at aftalerne med de nordiske lande om deltagelse i Schengen formentlig kan ligge klar til undertegnelse i midten af december måned, nærmere den 19. december.

Der er nu politisk enighed om en samarbejdsaftale mellem Schengenlandene samt Norge og Island, der sikrer, at også de to nordiske ikke-EU-lande kan deltage fuldt ud i det praktiske Schengensamarbejde. Herefter er målsætningerne, at aftalerne med de nordiske lande kan undertegnes på det næste Schengenministermøde den 19. december, og jeg betragter det som en stor politisk gevinst, at Norden samlet har kunnet lave dette samarbejde.

Undervejs i forhandlingsforløbet med Schengenlandene har regeringen jævnlig drøftet sagen med Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg. Endvidere har der henholdsvis i 1994 og 1995 været to forespørgselsdebatter i Folketinget, hvor et stort flertal har støttet regeringen i dens bestræbelser på sammen med de øvrige nordiske lande at blive deltagere i Schengensamarbejdet.

I forbindelse hermed har Folketinget i flere omgange modtaget en række notater, der har beskrevet de væsentlige elementer i Schengensamarbejdet. Dette er senest sket i april 1996 forud for beslutningen om at optage de nordiske lande som observatører i Schengensamarbejdet samt i september måned, hvor jeg til Retsudval-

get og Europaudvalget fremsendte den foreliggende samling af beslutninger, vejledninger m.v. inden for Schengensamarbejdet, det såkaldte Schengen-acquis.

For regeringen er der to forhold, som er afgørende for, at Danmark sammen med de øvrige nordiske lande bør indtræde i Schengensamarbejdet. For det første betyder Schengensamarbejdet, at der ikke skal udføres permanent politimæssig kontrol af personer, som krydser en grænse mellem to Schengenlande. Dette ville gøre det lettere for vognmænd, andre forretningsdrivende og turister at rejse i Europa. Hermed ville vi også leve op til de forpligtelser, der følger af EU-retten om fri bevægelighed af personer.

Lad mig her minde om, hvad konsekvensen af manglende dansk deltagelse i Schengensamarbejdet ville blive. I så fald ville der ske en markant skærpelse af de nuværende Schengenlandes kontrol ved grænserne til Danmark, navnlig ville Tyskland formentlig iværksætte en megen intensiv kontrol ved den dansk-tyske landegrænse til stor gene for lokalbefolkninger, vognmænd og ferierejsende. Det vil altså sige, at vi i denne situation ville kunne blive udsat for lange ventetider og kødannelser ved den dansk-tyske grænse; noget, som man har set ved andre ydre Schengenlandegrænser, f.eks. grænsen mellem Tyskland og Polen.

Det er altså ikke et valg mellem den situation, vi har i dag, og så en situation som medlemmer af Schengen. Meddeler vi, at vi ikke vil være med i Schengen, så får det også store økonomiske konsekvenser og praktiske konsekvenser.

Samtidig ville en manglende deltagelse i Schengen betyde, at Tyskland formentlig vil iværksætte skærpede regler om transportøransvar for danske vognmænd, rederier m.v., det vil sige et ansvar, hvorefter danske transportører vil blive pålagt store bøder, hvis de befordrer passagerer, som ikke har den fornødne indrejse- eller opholdstilladelse i Tyskland.

Det andet væsentlige element i Schengen er, at der sker en styrkelse af det mellemstatslige samarbejde om bekæmpelse af international kriminalitet og illegal indvandring. Målet hermed er, at vi fremover i endnu højere grad kan slå ned på internationale narkotikaorganisationer, professionelle menneskesmuglere og andre former for grov og ofte organiseret kriminalitet. Dette skal naturligvis ske på en retssikkerhedsmæssigt fuldt forsvarlig måde, bl.a. når vi taler om databeskyttelse.